Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Bogomolova Victoria
Dosarul nr.2r-2234/24 (2-24079718-02-2a-31072024)

D E C I Z I E

29 august 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Malîi Ala
Judecătorii Cașcaval Andrei și Mămăligă Natalia

soluționând fără citarea părților, recursurile declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele Mihaelei Tabură și de către avocatul Iovu Olga în interesele lui Bîrsanu Dumitru,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2024, prin care s-a admis parțial cererea înaintată de Tabură Mihaela în nume propriu și în interesele minorului ***** privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie,

în cauza civilă la cererea Mihaelei Tabură depusă în nume propriu și în interesele minorului ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva pretinsului agresor Bîrsanu Dumitru,-

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 19 iulie 2024 Tabură Mihaela a depus în nume propriu și în interesele copilului minor, cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor admise de agresorul Bîrsanu Dumitru.

Prin cererea depusă a solicitat să fie aplicate față de Bîrsanu Dumitru, născut la *****, pe un termen de 3 luni, următoarele măsuri:

- obligarea lui Bîrsanu Dumitru de a sta departe de locul aflării victimei Tabură Mihaela și a copilului minor *****, la o distanță ce ar asigura securitatea

victimei și a copilului minor *****, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând orice contact vizual cu subsemnata;

- interzicerea lui Bîrsanu Dumitru de a vizita locul de trai al victimei Tabură Mihaiela;

- interzicerea lui Bîrsanu Dumitru de a o contacta pe victima Tabură Mihaiela prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod;

- aplicarea măsurilor de protecție cu monitorizare electronică a agresorului Bîrsanu Dumitru.

În argumentarea cererii, petiționara Tabură Mihaela a indicat că a fost în relație de căsătorie cu Bîrsanu Dumitru, din relația care s-a născut copilul *****, anul nașterii *****.

A relatat că actele de violență la care este supusă de către agresor, se manifestă prin violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, amenințări cu moartea, jigniri, umiliri, înjurări, insultări, amenințări verbale.

A indicat că la aceste acte de violență, este prezent și copilul minor *****, născut la *****.

A precizat că, Bîrsanu Dumitru este foarte periculos, agresiv violent și are un comportament necontrolabil, iar ultimul act de violență a avut loc la 12 iulie 2024, când Bîrsanu Dumitru a aplicat violența psihologică față de victima Tabură Mihaela, amenințând-o cu moartea.

A menționat că a apelat la serviciul 112, iar cazul a fost înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de Poliție Buiucani, cu nr.10707.

La fel, petiționara a subliniat că, la 16 iulie 2024, în privința agresorului Bîrsanu Dumitru a fost emis ordin de restricție nr.169, pentru un termen de 10 zile.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2024 a fost admisă în parte cererea depusă de Tabură Mihaela în nume propriu și în interesele copilului minor ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor Bîrsanu Dumitru.

A fost obligat Bîrsanu Dumitru, născut la *****, domiciliat în ***** de a nu o contacta pe victima Tabură Mihaela, născută la ***** și alte persoane dependente de ea inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod.

Măsura a fost aplicată pe un termen 45 zile, începând cu 19 iulie 2024, ora 16:45 min, cu aplicarea în mod obligatoriu a monitorizării electronice în privința agresorului Bîrsanu Dumitru, născut la *****, domiciliat în *****.

S-a explicat că nerespectarea de către agresor a prevederilor stabilite în prezenta ordonanță se pedepsește în conformitate cu legislaţia în vigoare.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a încasează de la Bîrsanu Dumitru, născut la *****, domiciliat în ***** în beneficiul statului taxa de stat de 250 lei.

S-a remis prezenta ordonanță Inspectoratului de Poliție Buiucani de la locul de trai a agresorului Bîrsanu Dumitru pentru supraveghere şi executare imediată.

S-a remis ordonanța de protecție Biroului de Probațiune Buiucani pentru monitorizare electronică.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 20 iulie 2024, prin intermediul poștei electronice, avocatul Andrușciac Victor în interesele Mihaelei Tabură a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea parţială a încheierii instanței de fond în partea neadmiterii tuturor măsurilor de protecție solicitate de victima Tabură Mihaela și în partea stabilirii termenului aplicării ordonanţei de protecţie de 45 de zile, cu pronunţarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea victimei Tabură Mihaela privind aplicarea măsurilor de protecţie pe un termen de 90 de zile.

La 1 august, avocatul Iovu Olga în interesele lui Bîrsanu Dumitru a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii depuse de Tabură Mihaela, și compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele recurenților:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul Andrușciac Victor în interesele Mihaelei Tabură a reiterat argumentele invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie.

Menționează că prin plângerea victimei către IP Buiucani, procesul-verbal privind actele de constatare din 16 iulie 2024, ordinul de restricție nr. 169 din 16 iulie 2024, mesaje primite de la agresor cu amenințări cu moartea, alte materialele cauzei, s-a stabilit că Bîrsanu Dumitru a manifestat violenţa psihologică în raport cu victima Tabură Mihaela.

Astfel, consideră că, se impune necesitatea eliberării ordonanţei de protecţie, cu aplicarea agresorului tuturor măsurilor de protecţie solicitate de victimă, pe un termen de 90 de zile.

În motivarea recursului, avocatul Iovu Olga în interesele lui Bîrsanu Dumitru a invocat că analizând normele legale citate în coraport cu cauza examinată,

constată că recurentului Bîrsanu Dumitru nu i-a fost acordat timp suficient, chiar şi în condiţiile examinării cauzei în 24 de ore din data depunerii, pentru a pregăti apărarea sa. Susțin că recurentul a aflat despre cerere la ora 10:00 dimineaţa în ziua de 19 iulie 2024, urgent a plecat la avocat, care la fel de urgent a mers la instanţa pentru a recepţiona un set de acte la ora 12:00, ca la ora 14:00 deja să fie desfaşurată şedinţa de judecată. Dat fiind faptul că cererea a fost pregătită de către avocatul intimatei din timp, recurentului urma să-i fie înmânat pachetul de acte măcar cu câteva zile înaintea procesului.

La fel, relevă că luând în consideraţie înscrisurile prezentate de intimată şi declaraţiile contradictorii a acesteia în şedinţa instanţei de fond, consideră cererea abuzivă şi care urma să fie respinsă.

Mai indică că plângerea depusă de intimata referitor la pretinsele acţiuni ilegale ale recurentului nu pot fi considerate probe veridice, or în esenţa sa aceasta probează doar faptul depunerii plângerii şi, nicicum, veridicitatea celor expuse.

Afirmă că legea permite sesizarea organelor de drept de către orice persoană referitor la orice acţiuni pretins ilegale, dar investigarea şi soluţia finală este adoptată de organe competente, însă în motivarea încheierii instanţa face trimitere inclusiv şi la chestionarul efectuat de către ofiţerul de poliţie, care la fel este întocmit din cuvintele intimatei.

Totodată, reprezentantul recurentului a precizat că comportamentul manipulator şi provocator al intimatei, l-a supărat foarte mult pe recurent, care atât de mult se dedică copilului, fapt ce l-a provocat să-i scrie intimatei careva mesaje nu prea plăcute, dar niciodată nu a fost el foarte periculos, agresiv, violent şi necontrolabil, cum se indică în mod mincinos în cererea depusă, or nu este nici o probă să confirme aceste alegaţii.

Notează că după emiterea ordinului de restricţie, recurentul niciodată nu a contactat-o pe intimată, însă acest fapt nu a oprit-o de la adresarea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie.

Punctează că prin încheierea contestată, instanţa a stabilit că nu este prezent nici un risc pentru copilul minor din partea recurentului, şi că urmează a fi stabilit un grafic de întrevederi și remarcă că nu numai că nu este vreun risc pentru copil, dar şi că Dumitru Bîrsanu este un tată exemplar.

Consideră că instanţa de judecată a luat partea intimatei, doar pentru faptul că e femeie, or este un conflict familial, unde ambele părţi se exprimă categoric, necenzurat, se ceartă, și nu există pericol sau violenţă psihologică anume din partea lui Dumitru Bîrsanu, or asemenea hotărâre nu reprezintă altceva decât discriminarea recurentului în baza faptului simplu că este bărbat.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 19 iulie 2024, iar cererile de recurs au fost depuse la 22 iulie 2024, respectiv la 1 august 2024.

Astfel, recursurile declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele Mihaelei Taburǎ și de către avocatul Iovu Olga în interesele lui Bîrsanu Dumitru împotriva încheierii Judecătoriei Judecătoriei Chișinău (sediul Centrul) din 19 iulie 2024 se consideră depuse în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursurile neîntemeiate şi care urmează a fi respinse, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În accepțiunea art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform art. 8 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, noţiunea de violenţă în familie este definită ca acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu prevederile normei menționate violenţă psihologică reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derîdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţămînt; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 statuează că subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:

în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^7 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor

comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale ale poliţiei din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, care asigură informarea neîntârziată a agresorului despre măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială. În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie. Măsurile de protecţie prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de

intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurenți, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei și din explicațiile date de părți în instanța de fond s-a constatat cu certitudine că Tabură Mihaela și Bîrsanu Dumitru s-au aflat în relație de căsătorie, care a fost desfăcută la 1 septembrie 2023. Totodată, din rezultatul căsătoriei, părțile litigante au la întreținere și educație copilul minor *****, născut la *****.

De asemenea, Colegiul judiciar reține că soții nu locuiesc împreună, iar copilul minor se află cu mama.

Instanța de recurs atestă că, părțile întrunesc calitatea din prevederile art. 3 alin. (2) lit. b) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, și sunt subiecții ai violenței în familie.

La 12 iulie 2024, în rezultatul unor neînțelegeri, între foștii soți, fără aplicarea violenței fizice față de Tabură Miahela, la solicitarea organelor de drept, în privința lui Bîrsanu Dumitru a fost instituit ordinul de restricție nr.169 la 16 iulie 2024, prin care a fost restricționat agresorul de a se apropia de locurile care le frecventează victima (f. d.13).

Conform chestionarului de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie, întocmit la 16 iulie 2024, de către lucrătorii de poliție s-a stabilit conform indicatorilor semnificativi ai riscului că victima violenței în familie Tabură Mihaela este supusă violenței psihologice, spirituale și economice (f. d. 7-9).

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar a stabilit că conform capturilor de ecran prezentate de victimă rezultă cu certitudine caracterul ostil dintre foști soți care conțin cuvinte necenzurate, injurioase, amenințări în adresa victimei Tabură Mihaela.

În circumstanțele descrise se demonstrează neîndoielnic că Tabură Mihaela este subiect a violenței în familie, în privința acesteia există riscul de a fi supusă actelor de violență psihologică din partea lui Bîrsanu Dumitru și întru evitarea unui

act de violență, având în vedere dreptul la viață, era necesară aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie și anume interzicerea lui Bîrsanu Dumitru de a nu o contacta pe victima Mihaela Tabură, născută la ***** și alte persoane dependente de ea inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod.

În acest sens, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs de către Bîrsanu Dumitru, precum că intimata este cea care creează situaţiile de conflict și se victimizează. Or, actele cauzei denotă cert că conversațiile dintre foștii soți au un limbaj licențios, conținând și amenințări cu moartea față de victimă.

Cu atât mai mult, recurentul Bîrsanu Dumitru a recunoscut că i-a scris intimatei careva mesaje nu prea plăcute, fiind provocat de victimă, însă afirmă că niciodată nu a fost el foarte periculos, agresiv, violent şi necontrolabil. Or, instanța de fond a dat o apreciere corespunzătoare probelor și explicațiilor prezentate de părți.

Prin urmare, raportând prevederile legale enunţate la caz, reținând cele constatate, Colegiul judiciar constată cu certitudine că Tabură Mihaela este victimă a violenței psihologice manifestate de către Bîrsanu Dumitru, existând pericol de escaladare a conflictului.

În același timp, instanța de recurs menționează că caracterul litigios și tensionat al relațiilor dintre părți evidențiază anumite dificultăți de comunicare, iar circumstanțele stabilite în speță demonstrează că manifestările deviante incluse în comportamentul lui Bîrsanu Dumitru sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională, psihică și fizică a victimei Tabără Mihaela, și se circumscriu fenomenului violenței în familie, în sensul prevăzut de art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

De altfel, nu pot fi reținute alegațiile recurentului privitor la faptul că declarațiile victimei/intimatei nu corespuns adevărului, or acestea sunt combătute de materialul probator anexat la actele cauzei.

La fel, nu pot fi reținute obiecțiile recurentului privind încălcarea dreptului la apărare a acestuia, or conform procesului-verbal al ședinței de judecată, agresorul/recurent a participat la examinarea cererii, fiind asistat și de către avocatul Iovu Olga.

Totodată, instanța de recurs reiterează că în temeiul art. 278^7 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Prin urmare, nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că nu i-a fost acordat suficient timp pentru a se pregăti de examinarea cauzei.

Referitor la obiecțiile recurentei/victimei privind neadmiterea tuturor pretențiilor invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate. Or, victima/recurentă a confirmat în ședința de judecată a instanței de fond, dar și în chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie, întocmit la 16 iulie 2024, că în privința sa nu a fost aplicată violență fizică.

Corespunzător, faptul că victima consideră că agresorul ar putea aplica pe viitor în incidentele iscate și violența fizică nu constituie temei de admitere a pretențiilor privind obligarea lui Bîrsanu Dumitru de a sta departe de locul aflării victimei Tabură Mihaela și a copilului minor ***** și interzicerea lui Bîrsanu Dumitru de a vizita locul de trai al victimei Tabură Mihaela.

În temeiul prevederilor art. 15 alin. (4^1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, pe perioada acţiunii ordonanţei de protecţie în privinţa victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluşi sau nu în ordonanţa de protecţie, aceştia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială.

În contextul normelor enunțate, instanța de fond corect a punctat că prin lege a fost deja asigurată protecția copiilor care se află împreună cu părintele-victimă, dar și dreptul părintelui-agresor de a vizita copilul, în cadrul unui program aprobat de către autoritatea tutelară.

Referitor la obiecțiile recurentei/victime privitor la termenul de 45 zile pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, Colegiul judiciar la fel le consideră neîntemeiate.

Instanța de recurs subliniază că, deși din actele cauzei rezultă că între părțile litigante la momentul actual este formată o relație ostilă, fapt ce se confirmă atât prin declarațiile părților în ședința de judecată, cât și din materialele administrate, prima instanță corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de 45 zile.

Instanța de recurs punctează că termenul de 45 zile este unul rezonabil pe care îl consideră justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue. Or, victima este în drept să depună cerere privind prelungirea măsurilor de protecție la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie, sau dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligarea agresorului Bîrsanu Dumitru, de a nu o contacta pe victima Tabură Mihaela și alte persoane

dependente de ea inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, pe un anumit termen, deja poate constitui o măsură educativă și de prevenție suficientă, astfel încât agresorul să-și revizuiască comportamentul, fără aplicarea violenței și amenințărilor.

Prin urmare, la etapa actuală instanța de fond corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de 45 zile, fiindu-i explicat recurentei/victimă dreptul de a revoca sau solicita prelungirea măsurilor de protecție.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar reliefează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia că recursurile declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele Mihaelei Tabură și de către avocatul Iovu Olga în interesele lui Bîrsanu Dumitru urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2024.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele Mihaelei Tabură și de către avocatul Iovu Olga în interesele lui Bîrsanu Dumitru.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 iulie 2024, în cauza civilă la cererea Mihaelei Tabură depusă în nume propriu și în interesele minorului ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva pretinsului agresor Bîrsanu Dumitru.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Malîi Ala

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Mămăligă Natalia